

Predgovor

Sukladno nakani Uredništva da se u narednim brojevima *Studia lexicographica* pokuša uobličiti kao časopis koji će na temelju najsuvremenijih znanstvenih istraživanja i spoznaja nastojati izvršiti njihovo plodno posredovanje s, opet »njihovim«, enciklopedijskim i leksikografskim razumijevanjem, utumačivanjem i prikazivanjem, nakon objavljenoga prvoga broja gotovo sama od sebe nametnula se tema *Leksikografija između znanosti i struke*. S obzirom na svoju povijesnu, kulturološku i ne naposljetku političku bremenitost, ta je »tema« sve drugo osim *naivna*. Jer, ukoliko *en-kyklo-paidia* u svom izvornom smislu znači, s jedne strane, »voditi-dijete-uokolo«, tj. bezgranično manipulirati s njim, a s druge strane (u obliku *paidia*), ropsko služenje tom odgojeniku, utoliko je lako razvidna sva teškoća enciklopedijskoga posla kao robovanja najmanjem kao najvećem. To pak »robovanje« ne polazi za rukom bez jezične naobrazbe, bez ovladavanja, koliko riječima materinjega jezika, toliko još više univerzalnim pojmovima jednoga jedinoga, cjelokupnom čovječanstvu zajedničkoga, duha koji uopće omogućava govor o onome što bi se sažimljući i dobrohotno moglo nazvati »lexis«. Imajući u vidu upravo taj problem Leksikografski zavod Miroslav Krleža upriličio je okrugli stol s navedenom temom koji je održan 25. IV. 2008. godine.

Dok se Dario Čepo, Goran Sunajko, Ivana Crljenko, Lana Hudeček i Milica Mihaljević usredotočuju na humanistički, društveni, politički i nazivoslovni aspekt ovoga problema, Antonijela Bogutovac, Zdenko Jecić, Damir Boras i Darija Domijan svoju pozornost posvećuju ne samo problemu prirodoznanstvenoga, duhovnoznanstvenoga i enciklopedijskoga nazivlja uopće, već istodobno razmatraju danas vrlo aktualnu temu valjanosti novih virtualnih enciklopedija. Nadamo se da će pitanja otvorena u ovom tematskom bloku poslužiti kao poticaj za daljnje istraživanje i što je moguće širu interdisciplinarnu suradnju.

ŽELJKO PAVIĆ